

عنوان مقاله:

بررسی نقش بازی در رشد خلاقیت کودکان

محل انتشار:

سومین کنفرانس بین المللی علوم انسانی، علوم آموزشی، حقوق و علوم اجتماعی (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسندگان:

طیبه غریب - دانشجوی پردیس فاطمه الزهرا تبریز

مینا کبودی النجق - دانشجوی پردیس فاطمه الزهرا تبریز

خلاصه مقاله:

آن چه انسان را از سایر موجودات متمایز میکند، تاثیر پذیری او از تعلیم و تربیت است. انسان در سایه ی تربیتی صحیح تکامل می یابد و تا مرحله ای پیش میرود که می توان او را انسان کامل نامید. کودکان نیروهای بالقوه ای هستند که به راحتی نقش میپذیرند. بازی، عمده ترین شکل فعالیت کودک و زمینه ساز بروز توانایی ایجادگری و خلاقیت کودک است. کوشش و فعالیت به وجود آورنده ی خلاقیت و ایجادگری است؛ کودک دوساله هنگام نقاشی کردن هدف معینی ندارد، بعدها در او تمایل به ساختن ماشین یا ترسیم خانه به وجود می آید. در سنین آمادگی به تدریج اعمال کودک نایغ نقشه و هدف میگردد. در بازیهای ابتکاری، کودک ضمن تقلید از بزرگسالان خاطره ها و تجارت شخصی خود را به آن می افزاید و تصورات خود را با داستانها و کتابها و ... ترکیب میکند، خلاقیت از پیروی و تقلید آغاز میشود و با تمرین و تکرار در روی مهارت بوجود می آورد؛ مهارت روح استقلال ، انکا به نفس را در کودک تقویت میکند و تفکر انتقادی در او رشد می یابد. اغلب کودکان ضمن بازی احساساتی از خود نمایان میسازند که در زندگی تکرار آن برایشان غیر ممکن است. بازی هم خواسته های کودک را آشکار میسازد و هم احساساتش را پرورش میدهد خلاقیت کودک همچنین در تجسس و انتخاب وسایل برای بازی آشکار میشود سخن گفتن ضمن بازی تکامل می یابد . ما در این پژوهش به بررسی نقش بازی در رشد خلاقیت کودکان پرداخته ایم.

کلمات کلیدی:

خلاقیت کودکان _ آموزش بازی _ استعداد _ روانشناسی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1974848>

